

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa Ł.B.
przeciwko [...] Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi
Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W.
z udziałem Fundacji "A." w W.
o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 listopada 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 21 października 2020 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) przyznaje adwokatowi Z.L. od Skarbu Państwa-Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł powiększoną o podatek od towarów i usług we właściwej stawce tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania

w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powódka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na nieważność postępowania oraz oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c.).

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. Obowiązkiem skarżącego powołującego się na tę przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest wskazanie na zastosowany lub mający zastosowanie w sprawie przepis, który sąd drugiej instancji naruszył w stopniu kwalifikowanym w związku z niezasadnym zastosowaniem lub niezastosowaniem. Przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest jednak samo w sobie oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia i do istnienia takiego związku między wytykanym uchybieniem, a wynikiem postępowania w sprawie powinien zmierzać skarżący (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku nie potwierdza tezy pozwanej o ewidentnej wadliwości zaskarżonego postanowienia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. Uzasadnienie oczywiście zasadności skargi kasacyjnej powódka ograniczyła do prostego zaprzeczenia stanowisku Sądu Apelacyjnego, że w sprawie nie zostały przytoczone i wykazane przesłanki do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, po czym stwierdziła, że tytuł może być pozbawiony wykonalności do czasu, aż nie zostanie wyegzekwowana lub dobrowolnie zaspokojona stwierdzona nim wierzytelność, a podstawy powództwa opozycyjnego są ściśle wyznaczone przez ustawodawcę. Te stwierdzenia są oczywiście prawdziwe ale samo ich przypomnienie,

nie powiązane ze wskazaniem i wykazaniem, że Sąd Apelacyjny inaczej rozumiał istotę powództwa opozycyjnego albo jego podstawy, nie jest argumentem za oczywistą zasadnością skargi. Powódka zarzuciła dalej, że Sąd pierwszej instancji nie poczynił ustaleń, w jakim zakresie została zaspokojona wierzytelność stwierdzona tytułem wykonawczym, którego dotyczy żądanie pozwu. Trzeba jednak zaakcentować, że to powódkę jako dłużnika obciążała powinność wykazania powyższej okoliczności. Skoro powódka nie dostarczyła środków dowodowych wskazujących na choćby częściowe zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej wydanym przeciwko niej tytułem wykonawczym, to poczynienie oczekiwanych przez nią ustaleń nie było możliwe.

Kolejnymi okolicznościami, którą Sądy *meriti* miały pominąć przy ocenie zasadności powództwa były zarzuty zmierzające do wykazania nieważności umowy cesji, na podstawie której pozwany nabył wierzytelność od banku, w warunkach, gdy wydany przeciwko powódce nakaz zapłaty został oparty na danych wynikających z ksiąg rachunkowych funduszu. Powyższe okoliczności z całą pewnością nie są takimi, które by powstały po wydaniu przeciwko powódce nakazu zapłaty i uzasadniały wystąpienie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego opartego na tym prawomocnym nakazie.

Nieważność o tyle może być podstawą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, o ile dotyczy postępowania przed sądem drugiej instancji (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 maja 2009 r., II CSK 80/09, niepubl.). Na taką kwalifikację zasługuje sytuacja, w której doszło do całkowitego pozbawienia strony możliwości obrony swych praw, a więc gdy znalazła się w takiej sytuacji, która uniemożliwia, a nie tylko utrudnia lub ograniczyła popieranie przed sądem dochodzonych żądań (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 lipca 2013 r., II CZ 19/13, niepubl.). Tego rodzaju uchybień w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym powódka nie wykazała. Powódka była w niniejszej sprawie reprezentowana przez pełnomocników wyznaczonych jej z urzędu, a wobec zastrzeżeń zgłoszonych przez nią do działania pełnomocnika, który wniósł w jej imieniu pozew, został dla powódki wyznaczony inny pełnomocnik. Apelację w imieniu powódki złożył umocowany przez nią radca prawny zaangażowany w działania Fundacji A., lecz i jemu pełnomocnictwo zostało przez powódkę

wypowiedziane (k. 451), a dla powódki ostatecznie ustanowiony został pełnomocnik z urzędu.

O brakach dostrzeżonych w oświadczeniu o wstąpieniu do sprawy organizacji społecznej A. strony zostały zawiadomione na rozprawie 8 lutego 2018 r. (k. 271). Przedstawiciel organizacji na to posiedzenie nie przybył. Po złożeniu przez powódkę oświadczenia, że akceptuje udział organizacji społecznej w sprawie prowadzonej z jej powództwa, organizacji tej został doręczony odpis apelacji, lecz nie podjęła czynności w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

Podstawą ustalenia wynagrodzenia dla pełnomocnika powódki był § 2, § 4 ust. 1 i 3, § 16 ust. 4 pkt 2 w związku z § 8 pk 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 18).